

**Carolus M. Romanorum Imperator, Et Francorum Rex,
Romano-Catholicus, Libris IV. Explicatus, Et Vindicatus**

Schaten, Nicolaus

Nevhvsii, 1674

Cap. 7. An Carolus M. jus eligendi Romanum Pontificem ab Hadriano
Pontifice acceperit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-99067](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-99067)

Sed quid hic agimus? Homines odio in Romanam Ecclesiam execrati, qui testimonia divina non recipiunt, humana quomodo admittent? *Qui per fallaciam veniunt*, quærit Tertullianus, *quam fidem obtendunt?* dicam planius. Qui per hæresin Deo fidem fefellere, cui mirum ab his humanam fidem rejci, aut eludi; literis, ac tabulis, quibus Principes vestri politici bona hæreditaria possident, credi vultis, & Ecclesiæ tabulis fidem abrogatis. At quanto latius faceres tu, & Cöringius, si ab Ottone M. & majoribus ejus, Ludolpho nimirum proavo, Ottone avo, Henrico patre, ac Rege, magnis Saxonix ducibus; si ab Ottone II. filio, Ottone III. & Henrico S. nepotibus, & magnis è gente nostra Imperatoribus disceres venerationem Romanæ Ecclesiæ, & avitã majorum religionem, quam illi tot donationibus Ecclesiarum, tot foundationibus Collegiorum, Cœnobiorum, & Episcopatum, tot diplomatum tabulis, tot sacrorum ubique per Saxoniam monumentis, testatam reliquere. Sed horum spolia vobis gratiora, quàm sincera & Christiana memoria, ne per hæc vestigia antiquitatis, monstretur populo via veritatis.

CAPVT VII.

An Carolus M. ius eligendi Romanum Pontificem ab Hadriano Pontifice acceperit?

Audaacter affirmat id Nifanius, in hæc verba: *Carolus M. ab Hadriano Pontifice accepit ius, & potestatem eligendi Romanum Pontificem, & ordinandi sedem Apostolicam. II. ab eodem Hadriano accepit ius investiendi Archiepiscopos & Episcopos. Id verò ius quia Pontifices per tyrannidem eripuerunt, quantum, exclamat, recessere Romani & Catholici à Caroli M. religione!* Quantum tu hinc desipis rursus! Duo moves, quæ ordine expedienda. Primum est de potestate eligendi Pontificem, quæ Carolo M. data sit ab Hadriano Pontifice; in quam rem, dicis, habere vos diploma Hadriani Papæ, cujus mentio quoque sit apud Sigebertum. Qua in controversia, ut tecum agam quæro.

Jus

Jus illud eligendi Pontificem, fuitne divinum, an humanum in Imperatore? Non divinum: quia ab Hadriano Pontifice datum agnoscis Carolo M. ergo humanum fuit; quod vel ex eo clarum est, quia Romani Pontifices à S. Petro, ad Constantinum M. per trecentos annos sub ethnicis Imperatoribus fuere; quibus tamen nullum jus fuit eligendi Christianos Pontifices. Quocirca si humanum jus fuit, nulla hinc jactura facta est in articulis fidei, qui juris divini sunt. Deinde, jus illud humanum, fuit à Pontifice Romano, ut fateris: & si à Pontifice Romano? ergò ab *Antichristo*: quando jam inde à tempore S. Gregorij Papæ per ducentos annos, scribis, sedisse Pontifices Romæ, *in sedili Antichristi*: & si ab *Antichristo*, quomodo Christianum esse potuit, & à Carolo M. acceptari? aut quâ conscientia ex jure illo potuit Carolus M. & successores ejus, eligere Romanos Pontifices, & in throno Antichristi collocare? *Serve nequam, ex ore tuo te judico*. Tertiò scribis Imperatorem habere Primatum, & potestatem supra Pontificem Romanum; id si ex ore tuo verum est; ad quid opus erat privilegio, ac jure illo eligendi Pontificem? qui superiori potestate poterat constituere & imponere Pontifices? Quam hoc absurdum! Tam delira sunt cætera, quæ hinc præmitto. Miræ noctuæ videntur nidum struxisse, in muscoso cerebro tuo. Sed jam te expediam ex somnio tuo.

R. I. Jus illud eligendi Pontifices, nullo *jure divino* habuere Imperatores; alias nunquam electio Pontificis sine illo fieri debuisset: Neque ex *vi Imperij*: quia statim ab initio Imperij sibi arrogassent Cæsares; tum etiam quia Pontificis dignitas, suo modo divina est, ex supernaturali potestate; Imperium verò terrenum, & humanum est. Quo ergo modo electio Pontificis ad illos pervenit? duplici nimirum. Primò per vim, & potentiam; quo modo à Justiniano ad Constantinum IV. qui juri suo cessit, usurparunt: ut satis deplorat S. Gregorius in psal. 5. multisque ostendit Bellarm. lib. 1. de Cleric. c. 9. Et Baronius ad annum Christi 590. ubi Imperatorum violentiam, avaritiam, & Simoniam, in extorquenda pecunia pro confirmatione exponit: duravitque hæc mala consuetudo ad Agathonem Papam, ut constat ex *cap. Agatho, d. 63*. Ex summa autem vi, & injuria, nullum jus comprobari legitimum potest. Alter modus est per concessionem, ac privilegia Pontificum. Et hoc modo ferunt

ferunt, Carolum M. & Ottonem Imperatorem, consecutos privilegium eligendi Pontificem; illum ab Hadriano, hunc à Leone VIII. Pontifice: nixi Gratiano, qui id refert in c. *Hadriani*, & c. *Synodo* d. 163. Verùm ad annum Christi 774. Baronius, & Spondanus; Azorius part. 2. lib. 3. c. 29. alijsque id Gratianum ex falsis historijs referre, & privilegia illa à schismaticis conficta fuisse contendunt, simulque Sigebertum impostura convincunt, qui schismatis Henrici Imperatoris fautor, scripsit Carolum M. post primum accessum ad urbem Romanam, rediisse paucis post diebus Papiam ad Urbem; ubi in Concilio Romano CLIII. Episcoporum, hoc ei privilegium, ab Hadriano datum sit; de quo tamen, nec in Francorum annalibus; nec in actis, & vitâ Hadriani; nec in historicis ejus ævi, ulla est mentio. Et quàm falsò id scribat Sigebertus, vel ex eo constat, quòd Carolum M. quinquies Romam adiisse dicat: cùm ceteri omnes scriptores, non nisi quater id factum memorent. Vnde ergo quintus ille adventus? Vnde diploma illud Hadriani, quod Nifanius cum tanto triumpho producit? quod inter acta Hadriani nullibi reperitur? Fugmentum est schismaticorum, & hæreticorum. At Goldastus hæc refert, & tuetur; homo videlicet Calvinista, tot fallacijs & criminationibus convictus: quem in hac re luculenter refutavit Gretserus in Apol. Baronij, cap. 1. lib. 2. c. 1. & 2. contra replicationem Goldasti. Addit Nifanius Marc. Anton. de Dominis, apostatam Catholicæ religionis, Arnisaum, Conringium, qui Sigebertum vindicent: sed hi tam hæresis tuæ, quàm Sigebertus schismatis sui patroni sunt, à quibus hac in re nihil veri expectare licet; cum his nihil aliud propositum fuerit, quàm Pontificis auctoritatem labefactare. Walthramus Naumburgensis, quem tribus annis ante Sigebertum scripsisse refert, eadem schismatis labe per Saxoniam infectus fuerit, quales tum alijs scriptores partes Cæsaris sectati sunt. Antiquiorem ex Caroli M. & Ludovici Pij ætate desideramus: hic hæretis. Ac mirum sanè, si ab Hadriano Pontifice hoc Carolo privilegium sit datum, Carolum in electione Leonis eo non esse usum, quod tamen maxime fieri oportebat: nihil vero in ejus vita, & electione hæc super re proditum: ne quidem de legatis Caroli tum presentibus, refertur; electio ejus à Sacerdotibus, & Clero in Natali S. Stephani facta, cui Carolus postea in Epist. ad Leonem gratulatur de unanimitate electionis, nihil sibi ex eâ vendicando, Tom. 20, Conc. Gen. Parisiens. edit.

Hinc

Hinc Sigonius multò cautius, Carolum quidem illo privilegio donatum scribit, & mox ultro renuntiassè. Adhuc cum Hadrianus II. eligeretur, fuere in Urbe præsentes Ludovici Pij Imp. Missi seu Legati, questi quidem illi, quod ad electionem vocati non sint, sed responsum: *id non contemptu Caesaris, sed futuri temporis prospectu factum esse, ne videlicet legatos Principum expectandi mos per huiusmodi formulam inolefceret.* Quo responso & legati, & Imperator acquieverunt, & collaudarunt factum. Grat. dist. 6. c. 21. Imo ipse Imperator Ludovicus Pius lege post sanxit, ne quis Francus, aut Longobardus, aut alius ex gente sua, aut publicè, aut privatim se electioni immisceret, dist. 63. c. 30. 31. & 32. Omitto hic Pontificum & Imperatorum decreta de liberâ Episcoporum electione, quâ super re Baronius ad annum Christi 774.

Sed demus vobis ejusmodi privilegium datum esse Carolo M. idque ad successores transisse, quid inde conficitis aliud, quàm summam Pontificis auctoritatem, & eminentiam, qui tale privilegium Imperatori dare potuerit, quod ex sua potestate non habebat? Id sicut unus Pontifex dare, ita alter etiam ex justis causis, ut post factum, rursus revocare potuit; quod semper Imperator Pontifici maneat inferior, quando per tale privilegium nulla spiritualis jurisdictio cum Imperatore communicatur: nam jus nominandi, eligendi, vel etiam confirmandi, non est jurisdictio, sed auctoritas quædam circa personam eligendam. Eligunt Cardinales Pontificem, & Canonici Episcopum: nec tamen supra electum postea habent jurisdictionem, cui mox ut electus est, subijciuntur: quod maximè in Pontifice valet, qui immediatè à Deo potestatem & jurisdictionem accipit in universum orbem Christianum. Hæc & similia principia Catholicæ religionis te primùm oportebat oppugnare, antequam tam frivola, insulsa & confutata toties proferres in medium, accumulando tot scriptores è sectis tuis, in quibus tantum sapientiæ, quantum in te est. Non illis Philologorum commentis, sed Theologorum placitis, Conciliorum decretis, Apostolica consuetudine & judicio Catholicæ Ecclesiæ res conficitur.